

У пошани
до піонерів —
лицем
до молоді!

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
424-0237
424-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Нью-Йорку:
Барді 7-4125
УНСоюз: Барді 7-5837

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 26 серпня 1970

В АМЕРИЦІ

В ЛІПНІ Ц. Р. БУЛО 749 СТРАЙКІВ, з того нових 489, а з попереднього місяця 260. Внаслідок цих страйків втрачено 4,400,000 днів праці, а від 1-го січня цього року число втрачених днів праці внаслідок страйків становить 28,900,000. Та втрачене в липні число днів праці внаслідок страйків становить тільки 0.28 відсотка всіх днів праці в місяці липня ц. р. В червні відсоток втрачених днів праці становив 0.31. В липні 1969-го року відсоток втрачених днів праці становив 0.27. В липні 1970 було 11 страйків, а яких брали участь по більше, як 5,000 робітників.

СТЕЯТ НЬО ДЖЕРЗІ ПРИСДІВАСЯ до тих стейтів, які дозволяють продавати алкогольні напої в тих днях, коли відбуваються вибори. Згідно з новим рішенням місцевості мають право продавати або не продавати алкогольні напої в дні виборів. Директор алкогольного відділу при стейтській легіслатурі Річард Мекдона заявив, що під час пересування в цій справі майже ніхто не був проти того, щоб продавати гарячі напої під час виборів. 8 стейтів взагалі не мали заборони у виборчі дні продавати алкоголь, а 4 стейти: Каліфорнія, Невада, Техас і Вісконсин недавно скасували заборону продавати алкоголь.

МАТИ ВІЙНОГО СТУДЕНТА В КЕНТІ, Огайо, домагасться 4-ох мільйонів доларів як відшкодування за втрату сина. Пані Ілейн Міллер — мати Джеймса Гленна Міллера скаржить губернатора стейту Джеймса, президента університету Роберта Вайта і команданта Крайової Гвардії генерала Силвестра ДельКорре за заперечання їхніх обов'язків, внаслідок чого гвардісти вбили її сина. В скарзі домагасться мати 2-ох мільйонів як винагороду за вбитого сина і далішніх двох мільйонів як винагороду-кару за заперечання обов'язків всіх винних. Гвардісти стріляли до студентів 4-го травня, коли студенти демонстрували проти війни у Камбоджі.

УРУГВАЙСЬКІ ПІДПІЛЬНИКИ, так звані тупамарівці, повідомляють, що викрадені ними дипломати живуть і почуваються добре. Ці дипломати — це закладники ліній підпільників, які домагасться, щоб уругвайський уряд звільнив за них 183 арештованих підпільників. Члени підпільної організації "Тупамаро" тримають як закладників бразильського дипломата Айосіа Мареса Діаса Гоміда та американського дипломата Клода Л. Флая. Уругвайський уряд не хоче переговорювати з підпільниками, які вже вбили були закладники — чужих дипломатів, між ними й одного американця. Не з'ясувати, як скінчиться ця "війна" між підпільниками й урядом.

У СВІТІ

СОВЕТСЬКИЙ УРЯД ЗАХОДІТЬСЯ, щоб західнонімецька автомобільна фабрика "Даймлер-Бенц", яка м. і. продукту світової марки автомобілі "Мерседес", віддала Советам свої патенти і збудувала над Камою, допливом Волги, фабрику, що випускала б річно по 150,000 10 і 20-тоннових вантажних авт. Для цієї трансакції, яка коштувала б понад 1 мільярд дол., мали б створити окрему консорцію з участю італійського й французького автомобільного промислу. Німецькі керівники казали, що здають собі справу, що коли дадуть такі великі кредити Советам, то американський Уряд запитає, чому Західна Німеччина не хоче фінансувати 300,000-ої американської армії в Німеччині.

ЧЕХСЬКО-СЛОВАЦЬКІ ВЛАСТІ ПРИЗНАЛИ, що другі роківни советської інвазії, які припали на минулу п'ятницю, тільки тому минули спокійно у Празі й інших містах ЧССР, що чеська поліція внаслідок напередодні 6.21.71 осіб та охоронувала 263 крісів, революверів і скорострілів. Чеські сталіністи твердять, що вони внемогли, "темні машини кримінальних елементів", які задумували заколотити спокій.

У СТОЛИЦІ ПІВНІЧНОГО В'ЄТНАМУ ПЕРЕБУВАЄ втікач з Америки, "міністер інформації" муриської націоналістичкої організації "чорних пантер", Елдрідж Клівер. У зв'язку з прилетом віце-президента Спіро Егню до Південної Азії Клівер виголосив нову промову проти Америки і політики президента Ніксона, який, мовляв, нацьковує азіатів проти азіатів, щоб вони одні одних винищували. Клівер і його однопідліт ідуть цілком по лінії міжнародних комуністів, поручаючи перетворити Америку у "другий В'єтнам".

Помер Мартин Малетич, учасник визвольних змагань та союзний і громадський діяч Нью Йорку

Сл. п. Мартин Малетич

Нью Йорк, (В. В.) — У вівторок, 25-го серпня ц. р. о год. 6-й ранку, тут помер св. п. Мартин Малетич, колишній учасник визвольних змагань, довголітній союзний і громадський діяч Нью Йорку. Покійний народився в Турчанинці в Західній Україні й вже в 1915 році вступив до УСС та пропшов всю кампанію визвольної боротьби за Україну в рядах українських військових формувань. Після війни прибув до Нью Йорку і тут відразу включився в українське життя: був секретарем Українського Центрального Комітету, на Нью Йорк, довголітнім секретарем Т-ва "Дністер", 361-го Відділу УНСоюзу, а відтак понад 15 років його президентом. За час своєї союзної діяльності Покійний організував понад 400 членів до УНСоюзу. За це, Т-во "Дністер", 361-й Відділ УНСоюзу, винагородили бл. п. Мартина Малетича почесним членством. Був він теж декілька разів делегатом на Конвенціях УНСоюзу. До кінця

Егню перевів у Сеулі переговори про допомогу ЗСА для Південної Кореї

Сеул. — Віце-президент Спіро Егню планував приїхати своїм нарядом з південно-корейськими проводирями дві години, але наспраді він перевів на тих нарадах безперервно шість годин і ще після того розмовляв з президентом Чунг Гі Парком і прем'єром Чунг Іль Квоном під час обіду і під час офіційного вечірнього бенкету. Наскільки складними й трудними були ті розмови, свідчить про те факт, що Спіро Егню порозумівався з Вашингтоном як із Сан Клементе, літнім осідком президента Ніксона, щоб узгодити текст спільного американсько-корейського комюнікату. Справа йшла про допомогу для Південної Кореї, стурбованої й схвилюваної рішенням американського Уряду відкликати з Південної Кореї 20,000 американського війська: від Корейської війни залишалися там 64,000 американських воїнів. Віце-президент Спіро Егню відідав ті американські війська та оглядав демаркаційну лінію між Південною і Північною Кореєю. Коментатори звертають увагу на велику різницю, яка існує між теперішньою подорожжю Спіро Егню по Далекому Сході і його подорожжю туди з-перед 11 місяців: тоді він їздив тільки з місією доброї волі і стрічав усюди тільки маніфестації прийняття, — тепер він має трудне і невдачне завдання розв'язувати конкретні проблеми американської допомоги проти комуністичної загрози, існуючої для відділених ним країн. З Південної Кореї Спіро Егню полетить на Тайвань (Формозу), до осідку Вільного Китаю.

Сенат проти проєкту скасувати обов'язкову військову службу

Вашингтон. — Сенат 25-го серпня відкинув більшістю 52-ох до 35-ох голосів проєкт сенаторів Марка О. Гетфілда та Веррі Голдвотера обидвох республіканців, щоб збільшити платню військовикам і цим способом дістати таке число добровольців, яке дозволило б скасувати обов'язкову військову службу вже з початком липня 1971-го року. Проти цієї поправки були демократи й республіканці, консерватисти й ліберали та "голуби" й "орли". Проти її президент Ніксон, який в 1968 році під час виборчої кампанії обіцяв скасувати примусову службу у збройних силах, але тепер він заявляє, що не можна цього зробити, як довго триває війна у В'єтнамі. Скасування обов'язкової військової служби збільшило б видатки на оборону на 3-240,000 доларів, як це оцінює сенатор Гетфілд, але голова Сенатської Комісії Збройних Сил сенатор Джон С. Стеніс твердить, що видатки на платні військовиків збільшилися б на 4,240,000 доларів.

Марійка Оленчук, дочка ген. П. Оленчука, впала жертвою звірного вбивства

Чикаго, (М. К.) — В англомовному "Українському Тижневику" з 28-го лютого ц. р. була надрукована довша інформаційна вістка про одного із найбільш заважаних військовиків українського роду, генерала бригади Петра Г. Оленчука, якого найменовано шефом Агенції Постацання Амуніції З'єднаних Стейтів в Джоліет, Іл. В неділю, 9-го серпня, преса і пресові агенції принесли вістку, що 13-літня дочка ген. Оленчука, Марійка Катерина, безслідно зникла із ваканційного котеджу Оленчуків біля місцевості О-гунквіт в стейті Мейн, внісавши ровером на прогулянку. Її бачили в розмові із 30-літнім чоловіком і описали разом з ним в автомобілі. Ген. Оленчук в тому часі нагледив над вивозом і затопленням в океані кораблів із нервними газами з двох

У Танта оцінює оптимістично шанси замирення на Близькому Сході

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Танта заявив у вівторок 25 серпня ц. р., що він оцінює можливість замирення між Ізраїлем та арабами, „з обережним оптимізмом“, куди більшим, ніж рік тому. Офіційний делегат ООН для цієї справи, шведський дипломат Гуннар Яррінг, перевів в тому самому дні перші офіційні мирові розмови з представниками Ізраїлю, Єгипту і Йорданії, з кожним зокрема. Разом ті розмови тривали 105 хвилин, — найдовшою була розмова з ізраїльським амбасадором Йозефом Текоахом, який поплудні того самого дня вдруге зголосився до Г. Яррінга та після того відлетів на консультацію з своїм урядом до Єрусалиму. Єгипетський представник, д-р Мохаммед ель-Зайят, заявив журналістам, що він стоїть до розпорядження Гуннарові Яррінгові „24 години денно і 7 днів у тиждень“. Запитаний журналістами щодо ізраїльських закидів про порушення Єгиптом воєнного перемир'я, Зайят відповів, що Єгипет дістає підставу до скарги проти Ізраїлю вже в кілька годин після проголошення перемир'я, але з цього приводу не робив шуму, бо „хто хоче говорити конструктивно, не може одначасно говорити деструктивно“. Ці переговори за посередництвом Гуннара Яррінга є першою офіційною спробою завести на Близькому Сході тривкий мир, бо в усіх трьох ізраїльсько-арабських війнах — у рр. 1948, 1956 і 1967 — проголошувалося тільки перемир'я, отже формально війна тривала постійно. Всі розмови Гуннара Яррінга з ізраїльцями й арабами будуть строго засекречені. Він не проголошуватиме теж факту своїх далішніх зустрічей з ними.

У Камбоджі продовжуються бої недалеко столиці Пномпеню

Пномпень. — Офіційно повідомлено, що після того, як військо Камбоджі виперло комуністів із віддаленого від столиці Пномпеню тільки на 7 миль містечка Претамеак — вислано туди далішніх 4,000 війська з наказом за всяку ціну не допустити туди ворога. Водночас військо Камбоджі, яке за останні кілька місяців значно зросло чисельно та якісно, очисну від ворогів військовий беріг ріки Меконг. За твердженням коментаторів комуністи далі наступають проти столиці Камбоджі Пномпеню не так з плямом здобути її, як радше з думкою, щоб примусити прозаявляти уряд Лона Ноля звернутися до Південного В'єтнаму з проханням рятувати столицю. Коли ж південно-в'єтнамське військо перейде на себе оборону Пномпеню, то кол. голова Камбоджі Народом Сянук, який з Пейлінгу керує кампанією за свій поворот до влади, зможе твердити, що уряд Лона Ноля спирається на чужих багнетів і тому він нелегальний та не репрезентує Камбоджі. Народом Сянук заявив представникові північного щоденника „Ле Монд“, що прихильні йому війська займають вже три чверті Камбоджі, — західні обсерватори заперечують цьому.

Роман Придаткевич іде з концертами до 8-ох країн Західної Європи

Вітроуз. — Скрипаль і композитор старшого покоління, Роман Придаткевич, професор Кентакі-Весліяноколеджу, виїздить в жовтні з концертовим турне по Західній Європі, що його організувала одна з країн європейських концертних агенцій. 20-го жовтня виступатиме в „Концертгавсі“ в Стокгольмі, Швеція. — 3-го листопада в залі „Ателіс“ — в Брюсселі, Бельгія. — 5 листопада в залі „Гохшуде фюр Музік“ у Західному Берліні. — 7-го листопада в „Концертгавсі“ у Відні, Австрія. — 10-го листопада у „Тонгалле“ в Цюриху, Швейцарія. — 13-го

Делегація УНКА відвідала молодечі табори

Нью Йорк, (і. б.) — Приїнявши запрошення Конференції Українських Центральних Молодечих Організацій в ЗСА, делегація Екзекутиви УНКА під проводом ексекютивного віце-президента Йосипа Лісогоора і членів: голови Шкільної Ради д-ра Е. Жарського, директора Канцелярії УНКА мгра І. Базарка, координатора молоді УНКА інж. М. Семанишина і співробітника Канцелярії УНКА А. Ластовського, відвідала в кінці минулого тижня молодечі табори. І так, в суботу, 22-го цього серпня, перед полуднем „Союзівку“, по полудні того ж дня — Оселю СУМА в Елленвілі, а в неділю, 23-го серпня, Оселю ОДУМ—в Акорді, Н. Й. Місяць раніше, в дні 18-го липня ц. р., делегація УНКА під проводом віце-президента о. шамб. М. Хариян, відвідала Платову Оселю на „Вовчий Тропі“ в Іст Честемі, де в тому часі таборувало 360 учасників. На „Союзівці“ якимсь пер відбувався курс українознавства з участю середньошкільної молоді, в більшості дівчат, в числі 60. Таки ж курси вже довгі літа влаштовує кожного року на „Союзівці“ Український Народний Союз у співпраці з Лігою Української Молоді Північної Америки. Всі учасники курсів є народжені в Америці або Канаді. Їх розговорною мовою є мова англійська, але всі вони стараються за час свого 4-ох тижневого побуту на „Союзівці“ (Ілюстрація на стор. 4-18)

Організатор вбивства Степана Бандери не приїхав до Західної Німеччини

Мюнхен. — Делегація советських профспілок прибула до Німеччини, ревізуючи німецькі профспілки. Їх шеф Феттер минулого року з іншими делегатами профспілок вільної Німеччини відвідував СССР і т. зв. профспілки СССР. Тепер советська делегація була прийнята навіть президентом Федеральної Республіки, Гайнemannом. Характерно, що шеф російських профспілок Шелепін, організатор убивства Степана Бандери, не мав відваги прибути хоча й до прибуття заповідали пресові агенції, на основі інформації німецьких профспілок, яких лідер Феттер запросив був Шелепіна відвідати Німеччину.

202 сумівці на вишкільному таборі в Елленвілі

Елленвіл, Н. Й. — дня 16-го серпня розпочався тридцятихвилинний вишкільний табір СУМА, який має на меті дати учасникам теоретичну і практичну підготовку стати впорядниками і виховниками Юнацтва СУМА. Табір офіційно відкрив голова Крайової Управи СУМ у Америці мгр. Євген Гановський. Табір цього року носить назву „Імені ген.-хор. Тараса Чупринки“, для вшанування Головного Командира УПА в 20-ліття героїчної смерті в Україні 202 учасників табору поділені на Кіш юначок і Кіш юнаків, коші розділені на курені і рої; навчання відбувається за групами, в яких підготувалися кандидати на впорядкування першого і другого степенів. Командантом Вишкільного табору ім. ген.-хор. Т. Чупринки є Ярослав Петрик, головним виховником ред. Данило Чайковський, бунчужним Богдан Фудала, писарем Геня Кузьмович, першу допомогу подає Григорій Базилік; кошові — Оріся Перун і Роман Кляс. Сумівцями католицького і православного віровизнання опікуються капелани о. Михайло Горощко і о. Іван Ткачук. Лекції для сумівської молоді читають: ред. Д. Чайковський, проф. З. Саган, д-р Б. Стебельський, проф. І. Вовчук, проф. О. Лукиничий, д-р М. Сигурович, мгр. М. Дябога, мгр. С. Гановський, проф. С. Демчишин, ред. В. Лесеняк. Табір закінчиться іспитами, а всі учасники його візьмуть участь у Здвижі 6-го вересня на цій же Оселі СУМА.

Пані Уляна Целевич, голова ОЖ ОЧСУ, відвідала УНС „Свободу“

Під час відвідин в УНС. Сидять (зліва): головний президент Писин Лісогоора, пані Уляна Целевич, пані Алла Давиденко, д-р Степан Галамай та заступник гол. президентів Володимир Сохан. Інші ексекютивні урядовці УНС в тому часі були в службових справах поза камерами.

Джерзі Сіті. — У вівторок, 25-го серпня, до Головної Канцелярії Українського Народного Союзу та до „Свободи“ загонала вперше пані Уляна Целевич, відома наша громадська і політична діячка, голова Головної Управи Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України. Загостивши в товаристві пані Алли Давиденко та д-ра Степана Галама, пані Целевич в розмові інформувала ексекютивних урядовців УНСоюзу та редакторів „Свободи“ про очолюване нею Об'єднання, що є однією українською жіночою політичною організацією в Америці та ставить собі за головну мету „говорити за тих, що самі за себе не можуть говорити“, себто за їхніх сестер в Україні. Зорганізоване кілька років тому, Об'єднання розгортає широку активність на американському та міжнародному терені, головню на форумі Об'єднаних Націй, до секретаріату яких уже внесло ряд меморіалів в обороні заарештованих і переслідуваних українців на Батьківщині. Заплановано ряд далішніх акцій. З іншої активності Об'єднання згадає б, що вже пороблено заходи, щоб в українському католицькому соборі св. Софії в Римі та в українській православній і Церкві — Пам'ятнику в Вавнон Брукліні в манастирі та в Салліві біля Парижу у Франції амурувати пропам'ятні таблиці в честь киянців св. Олди.

В СУБОТУ НА СОЮЗІВЦІ ВИСТУПІТЬ АНСАМБЛЬ ШКОЛИ БАНДУРИСТІВ З ГЕМСТЕДУ

Школа юних бандуристів ім. Костя Мисевича при 42-му Відділі ООЧСУ в Гемстеді із своїм організатором, учителем і опікуном та диригентом отцем Сергієм Кіндзеряном-Пастуховим.

Вачинська, донька інж. Олега і д-ра Ядвиги Вачинських із Джерзі Сіті, студентка біології в Ст. Пітерс Коледжі в цьому місті, як також абсолювентка школи української музики, членка танцювальної групи при УНДомі в Джерзі Сіті та членка 25-го Відділу УНСоюзу. В неділю 30 серпня ц. р. о год. 8.30 вечора в рамках щотижневих культурно-освітніх й мистецьких вечорів відбудеться доповідь пароха парафії св. Трійці в Кергоні-коні і душпастиря Союзників Впр. о. Михайла Горощка на тему „25-ліття ліквідації Української Католицької Церкви на Рідних Землях“.

СВОВОДА

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 51-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1100 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1968

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly \$65

Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за станом редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Новий почин

У вчорашньому виданні „Свободи“ повідомлено, що Український Народний Союз признає три перші стипендії на студії журналістики трьом молодим українським студентам: Юрію Віртові з Джерзі Сіті, Леї Гнатіві з Ст. Кетрінс у Канаді та Юрію Турчинові з Трентону. Другі перші у цьому році тільки починають свої нові студії, а останній уже вступив на третій рік студій. Ці стипендії УНСОЗу признає в засади на повні студії, аж до одержання диплому, отже на повне студійне виховання молодого адепта журналістики.

До цих стипендій додає деякі передумови. Очевидно, що УНСОЗові залежить на тому, щоб виховати кадр кваліфікованих журналістів для своїх власних публікацій, і коли стипендіст опісля бодай п'ять років працюватиме у видавництві УНСОЗу, очевидно за нормальну за таку працю платню — винагороду, то не сума стипендій стає його власністю. В іншому випадку одержану ним стипендію суму вважатиметься за безвідсоткову, але зворотну студійну позичку.

В загальному американському чи канадському житті вишкіл і підготовка працівників не є ніякою повинною і практикуються вже багато років. Але в українських відносинах рішення Українського Народного Союзу в цій справі становить справжній перелом. Вистачить кинути короткий погляд у минуле.

„Свободу“, сьогодні найстаршу існуючу українську публікацію не тільки в Новому Світі, але й в Україні, започаткував 77 років тому священик, о. Григорій Грушка. Всі пізніші редактори, включно з сьогодишніми, були продуктами старокрайової освіти і практики, тільки частина з них раніше і вже більше в новітніх часах професійні журналісти. Ніхто не думає, бо не міє думати про спеціальний вишкіл кваліфікованих працівників у цій професії. Очікувано припадку, і від привагдно траплявся.

Але й часи колись були інші. Сьогодні ситуація ґрунтовно змінилася. Журналістика стала однією з найважливіших професій і ривночасно наук. Сьогодні вже немає більшого університету, який не мав би окремого журналістичного факультету. Вдосконалення засобів масового порозуміння — преси, радіо і телебачення, вимагають максимальних кваліфікацій. Також у новій ситуації української діаспори вже не можна розраховувати тільки на припадки, бо вони можуть, але й не мусять траплятися. На такі припадки, не можна розраховувати в нашій журналістиці, від якої так дуже багато залежить.

Стан української преси і журналістики в Америці і Канаді зближається до своєї великої кризи. Ми вже сьогодні входимо в такий період у нашому житті, що ще існуватиме українська преса, це будуть десятки тисяч читачів, але одного дня чи року може забракнути українських редакторів. Якщо обрахувати пересічний вік затруднених у наших редакціях людей, то він напевно вже „пейсидий“. Наша спільна відповідальність, відповідальність усієї громади, щоб цей стан змінився і ґрунтовно поліпшувати.

Це — один бік медалі. Другий бік — це кваліфіковані журналісти українського роду в безлічі американських і канадських „засобів масового порозуміння“. Вони вже є, але їхня кількість пропорційно до нашого стану і до потреб мінімальна. Додатки вишколити висококваліфікованих працівників преси, радіо і телебачення, що могли б опісля зайняти відповідні становища у цій „четвертій домені“, яку часто вважають за першу в цих країнах, це знову одне з перших завдань і потреб.

Усе це мав на душі Головний Уряд Українського Народного Союзу, вирішуючи призначати спеціальні стипендії на студії журналістики, і додатку до тих звичайних, що їх він признає здібним і потребуючим студентам від сімдесяти років. Як згадувати, що стипендії на студії журналістики передбачені на повні студії, їх сума може вносити десятки тисяч доларів. Але це, без сумніву, одна з найкращих і найпопулярніших інвестицій, бо інвестиція в живих людей, а в їх студії та в їх знання і професію, щоб вони могли своїм словом і своїм пером — цими найважливішими і найбільш впливовими в модерному суспільстві інструментами — служити українській правді і справі.

Вітаючи перших стипендістів УНСОЗу на студії журналістики, наших наступників при редакційних столах, можемо тільки бажати їм найбільших успіхів, бо з цим зв'язано велика надія нашої громади. Можна б також згадати надію, що за цим добром і переломом у наших дотеперішніх практиках підтримкою УНСОЗу підуть також інші наші установи, які можуть собі на це дозволити.

Ярослав Курдич

АТОМОВА ВІСЬ БОНН-МОСКВА

Багато європейських коментаторів вважають, що ЗСР, які зобов'язалися охороняти Південний В'єтнам проти комуністичної навали, не принесли йому нічого іншого, як затяжну війну, що знищила його численні міста і села та здекаструвала його населення. Західна Німеччина, територія якої лежить між комуністичною і західною „сферами впливу“, рахується з тим, що її може спіткати доля Південного В'єтнаму. ЗСР, — пишуть ці коментатори, — не можуть впоратися з мілітарним комунізмом в Азії, і тому Західна Німеччина може опинитися в такому самому положенні „ані війни, ані миру“, коли ЗСР захочуть її оборонити. Тож, мовляв, у Бонні вирішили, не зриваючи зв'язків із Заходом, поєднати політику „на власну руку“, забезпечивши себе пактом, що бодай у деякій мірі „нейтралізував би“ східний фліп.

Як пригадуємо, такий самий пакт був підписаний 31 рік тому між Москвою та Німеччиною, а несповна два роки після того Советський Союз затримав під німечки танками та „шукасами“. І хто знає, чим би закінчилася та війна між двома імперіалістичними хижаками, яка спричинила найбільше жертв і знищення на Україні, якби не американська допомога у формі „ленд-лізу“.

Та найцікавіше у підписаному між Москвою і Бонном пакті це не його політична форма та, теоретично розцінюючи, о б остроння користь, як радше те, що Західна Німеччина, хоч розділена, підписала цей пакт як рівноправний партнер. Коментатори пояснюють це тим, що Західна Німеччина потайки випрошувала не лише атомову, але й свою власну водневу бомбу. Але відступим слово авторам цієї вістки.

З'єднані Стейти Америки під теперішній час є найбільшою нуклеарною потугою світу. Друге місце займає СРСР. Але ЗСР мають на німецькій території такий велетенський атомовий арсенал, що Німеччина фактично являється собою другу після СРСР атомову силу. Очевидно, контролю над цим арсеналом має Америка. Але постає питання: на як довго? Москва не може вибачити страху перед нарасталою силою Німеччини. Москва побоюється, що частину з того атомового арсеналу ЗСР готові передати Німеччині або — ще гірше — Німеччина вже виготовляє свою власну атомову зброю.

Ще на початку 1968 року популярний німецький часопис „Штерн“ у серії репортажів писав, що Німеччині потрібно ще два місяці, щоб її науковці могли випродувати атомову бомбу. Сьогодні ці самі атомові науковці працюють в західнонімецьких дослідних інститутах і центрах у Гаркуні, в Мюнхені, Гані. Майтнер інститут в Берліні, а атомовою дослідною центрі в Ліху, не згадуючи про

нуклеарно — порушувати клади у Вергасені або со- дуом охолоджуваний реактор у Карлсруге. Автор статті в „Джорхен Вохе“ і. Фрайбергер подає, що в с- му тільки Гані — Майтнер інституті працювало 82 „а- авансованих“ а у к овціа плюс 68 кандидатів на док- торські титули з нуклеарної фізики.

Аж до 1955 року ЗСР не погоджувалися дати німцям „офіційної згоди“ перевести будь — яких атомових дослідів. Але німці їх пере- водили. Як висловився дирек- тор атомового реактора в Ліху, проф. Р. Шульте — „нам ніхто не забороняв пе- роводити л а б о раторних проб, які, очевидно, згодом було дуже легко перенести у т у „формулу виразу“, яку нам було заборонено до 1955 року“.

У 1966 році німецькі нау- ковці осетнувши те, що ба- товом нуклеарним фахівцям видавалося річчю нездійс- ненню: вони, застосовуючи нуклеарні принципи, випро- шували так звану чисту водневу бомбу. А цей новий винахід має величезне мілі- тарне значення.

Варто пригадати, що вод- нева бомба має в тисячі разів більшу нищівну силу, як звичайна атомово бомба. Але воднева бомба вимагає надзвичайно високої темпе- ратури, щоб її привести до вибуху. Досі таку гарячу до- жва було осетнути тільки експлозією атомової бомби. Іншими словами, її треба бо- до жити як детонатора для водневої бомби. А що вибух кожною атомової бомби ви- ворює радіоактивність, то водневу бомбу уважали т- кож за так звану „брудну зброю“.

Якщо вірити згаданім ви- щим вістям, німецьким нау- ковцям вдалося сконструю- вати „штучне сонце“ з тем- пературою 60 мільйонів ступенів гарячі. Цю температу- ру проф. д-р Шлютер називає „верхом жариння“. Тож за допомогою „штучного сонця“ можна буде перевер- нуть вибух „чистої водневої бомби“. І хоч „Вільд Цайтунг“ підкреслює, що це „штучне сонце“ вживати- муть для чисто мирних ці- лей, цей винахід, як сказав, має велетенське мілітар- не значення.

Нуклеарні фахівці уважа- ють, що найбільше страхит- ь, зв'язане з водневою бом- бою, це її радіоактивність, чи пак радіоактивні опади, які дожуть накопичити неувра- жджені не лише ворогові, але й власному населенню. Те- пер німці мають ключ до „чистої водневої бомби“, от- же їхня армія зараз після нищівної дії водневої бом- би може перевести на во- рожий території свої опера- ції, не наражаючи себе на смертельну радіоактивність.

Коментатор „Р а й ніше“ Меркур“ заявляє, що „час, коли ЗСР і СРСР монополі- зували нуклеарну зброю, безповоротно проминув. І якщо Америка відмовиться доставляти нам уран, то ми вважимо, „наші мізки“ мо- жемо доставити його у Пів- денній Африці чи в Еспа- нії“.

літ виїхала вона заміж за молодого інженера і, після вивчення на Сибіру царської родини, переїхала негайно до Польщі. Сім років прожи- вала з чоловіком у Польщі, який там помер на туберку- лозу.

Після двох років гіркої адвоніної самотності виїхала втретє заміж за полковника Армії Української Народної Республіки, Юрія Тисаревського і переїхала з ним до Німеччини, де в лікарні по- чала працювати медичною сестрою.

В 1949 році п-і Тисаре- вська з цим своїм другим чо- ловіком емігрувала за о- кеан, до Нью Йорку, а в 1950 році переїхала з ним далі на захід, до Фінікеу в Арізоні. Спочатку поводилася їм ду- же добре. П чоловік купував дом, ремонтував їх і пере- продавав, а це — приносило чималий прибуток.

Але нещастя хотіло, що й цей другий п-чоловік також важко занедужав, і п-ні Оль- га, щоб оплачувати лікування, почала працювати в го- дині ранку працювати як час-

ВІД ЗЛА АБСОЛЮТНОГО ЧЕРЕЗ „МЕНШЕ ЗЛО“ ДО АБСОЛЮТНОГО ДОБРА

Мюнхен. — Тема цієї статті історична. Може від- про змину погляду комуні- стичної „партиї науки“ на історію Російської держа- ви і народів, що стали жерт- вами російського імперіалі- зму.

Був час, коли провідники російської б о л ь шевської партії не цадили найтяжчих обвинувачень проти Росій- ської імперії, яку називали „тюрмою народів“. Відомий історик, давній член б о л ь шевської партії, професор Михайло Покровський пи- сав у своїй „Російській істо- рії від найдавніших часів“, що Російську імперію справ- дедливо називали „тюрмою народів“.

„Ми тепер знаємо, що це відноситься не тільки до держави Романових, але та- кож до її попередників, до володіння наслідників кня- зя Калити. Уже Велике Мос- ковське князівство, а не тільки царська Москва, було тюрмою народів. Велика Ро- сія була збудована на кіст- ках „інородців“, і це не ве- лика вітка для них, що 80 відсотків їхньої крові тече в жилах великоросів“ (том І, ст. 249).

Те, як творилися москов- ська держава, що від 1621 р. мала назву Російської ім- перії, Покровський показав у своїй історії на прикладі: Про завоювання т е р и т о- р і ї м о р д а в н і в 1370 році Пок- ровський писав, що ця кра- їна дісталася в руки москов- ських колоністів „на здобич і грабування“. То не було мирне заселення південних країн „культурними слова- нями“. То було насильство і грабунки густо заселеної хліборобської країни. („По- чаток московської держави і великороська народність“). Журнал „Історик — Марк- сист“, ч. 18-19, 1930 р., Мос- ква).

У всій історії Росії Пок- ровський не знайшов ні од- ного випадку „добровільно- го прилучення“ народів до цієї держави. Ця держава, писав він, була створена тільки агресією проти сла- бших, мілітарно невідготова- них народів. Покровський правдиво писав, що „Москва силою захоплювала інші на- роди, котрі стояли на вищо- му рівні культури, ніж Мос- ковщина (Україна, Польща, Грузія, Вірменія, балтійські

Найбільше жахас Москву, — писав „Сансифік Вікід Нюа“, — факт, що Західна Німеччина зуміла „зміняти“ атомову зброю, так, як японці зуміли „змі- няти“ радіо- і теле- апарати, які з це більшою прецизністю виконують своє завдання.

Кажуть, що пакт, який у- кладала Москва з Бонном, має приблизно ту саму ціль, яку колись мали советські шпигуни, намагаючись ді- яти в ЗСР формулу „а-бом- бові“. Москва „обмінює нау- ковіці“ з Німеччиною про- буюватиме розкувати, як ні- мецькі науковці дійшли до створення „штучного сон- ца“, а це важніше, яким ро- бом перевели вони мілітар- нізацію атомової зброї.

Історики „школи Покров- ського“ уважали, що царс- ка Росія не приносила в за- ца, а це важніше, яким ро- бом перевели вони мілітар- нізацію атомової зброї.

Незвичайний випадок з російським емігрантом із Західної Німеччини

Емігрант — росіянин Васи- лій Ракітін з міста Ганноверу в Західній Німеччині по- бував минулого року в Со- ветському Союзі, „на своїй батьківщині, де я не був майже чверть століття“. Пе- ред відїздом з СРСР до Зах. Німеччини советська розвід- ка заарештувала В. Ракіті- на. Як він сам пояснює в кагебівській газеті „Голос Родін“ ч. 58/1970, в листі в Ганноверу, „свого часу я зрадив Родіну, мене втігли за кордоном в антисоветську діяльність (я виступав з на-

вихвалити „добродійства“, що ними наділила царська адміністрація поневолені на- роди. Цей російський вели- кодержавний шовінізм ши- рит, фальшиву пропаганду про відвічну „дружбу“ поне- воленіх народів з народом російським, „всупереч полі- тичній царської уряду“. По- встання поневоленіх народів проти тираністичної імпе- рії „партиї науки“ називав тепер „реакційними“, воро- жими інтересам „трудящих мас“ цих народів.

Трудно „наукову опера- цію“ довелось зробити со- ветським історикам над ре- сурсом війни народів Північ- ного Кавказу Шамілем (1834-1859). Аджеж сам Маркс з великою пошаною писав про Шаміля, як борця за неза- лежність Північного Кавка- зу під пропором демократії. З наказу партії советські і- сторики мусіли зробити із Шаміля „агента турецького і англійського“, що хотів розбити „дружбу“ між наро- дами Кавказу і російським народом. Успіх Шаміля (твердити „партиї науки“) зруйнував її основу, на я- кій була в 1917 р. збудова- на „советська влада“, що, мовляв, принесла всім наро- дам „веселе й щасливе життя“.

Тепер советська історична наука співає славу кривавим катам кавказьких наро- дів, як генерал Ермолов, хвалять генерала Скобеле- ва, що появлявся в Туркестані в супроводі відрубаних голів, наколотих на списах, щоб нагнати страх непокір- ним народам цієї колонії.

Відомо, як „партиї нау- ки“ із неперемінного воро- га російського імперіалізму — Шевченка намагається зробити прихильником мос- ковської „претенції“. До я- ких абсурдів доходить „пар- тійна наука“, видно з книж- ки Ю. Марголіса „Історичне- скіе взгляды Т. Г. Шевчен- ко“ (Ленінград, 1964 р.). Автор пише, мовляв, Ше- вченко мав пошану і віру „в зростаючу силу російського народу“. Це той Шевченко, що з погордою писав у сво- єму „Шоденнику“ про зем- лярка, котрий прославляв силу російської армії: „Под- ля „лесть русскому ору- жию“.

Вачивши що еволюцію „партиї науки“, доводиться сказати про російський імперіалізм давніми фран- цузськими словами: „Plus ça change, plus reste la-meme chose“ (Чим більше зміню- ється, тим більше лишаєть- ся тим самим).

Вачивши що еволюцію „партиї науки“, доводиться сказати про російський імперіалізм давніми фран- цузськими словами: „Plus ça change, plus reste la-meme chose“ (Чим більше зміню- ється, тим більше лишаєть- ся тим самим).

Але я не пригадує собі тієї хустини, якою було під- в'язане лице проф. Шевченка. Можливо, що хустина під- час перенесення домовини обсушувалась.

Треба бути вдячним. Вш. проф. Степанов Шахов, що про що подію, як також і про інші, у своїх дніях до- писав згадує. Іх — усі чита- сь, за зацікавленням, подив- ляючи пам'яті Автора, бо багато важливих фактів і подій з давно минулих до- брих часів непомітно перехо- дять у забуття.

Степан Салки Нью Йорк

Фірмували виставку дві установи: також Українсь- кий Музей-Архів під дирек- цією проф. Леоніда Ва- чинського та Український Зо- лотий Хрест імені Олени Телі- ті під головуванням пані Володимирів Кавки. Влас- тою організаційною була цим разом мистецтво-імпре- зова референтка, Музей-Ар- хіву, сама теж відігравла ва- жливу роль. Виставка ар- тистична-малюнка „Вільна- вітська“.

От, пригадую собі тіль- ко виставку, яка також ту- то, в Клівленді, відбулася рік тому, тобто у дні 26 і 27 травня та 8 і 4 травня ц. р.

ЧУЖІ МОТИВИ І РІДНА ТЕМАТИКА В МАЛЯРСЬКІЙ ТВОРЧОСТІ

Загальні висновки після оглядання трьох виставок українського малярства у Клівленді

(1)

З нагоди конвенції Українського Народного Союзу в Клівленді влаштував Український Музей-Архів під у- правою проф. Леоніда Ва- чинського виставку арти- стично-малюнка Ольги Тисаре- вської (чому не Тисаревсь- кої?) з Арізони. Відкрита була ця виставка в суботу 16 травня ц. р. і тривала до не- ділі 24-го травня. Виходить: виставка тривала цілий ти- ждень і, що цікаве, без ні- якої ціни вступу, а навіть в- ставлені п-ні Тисаревської малюнки квіти на шовку мали спеціальні в Клівленді злижену на подвійну прода- жню ціну.

Заріє після познайомле-

ня з артистично замічуще- в неї надзвичайну життєра- дієність. Не зважаючи на її досить уже похилий вік і без- уваги на її неможливо при- крий життєвий переживання, коли вона під час советської ре- волюції 14-літнього дитинкою втратила в Петербурзі свого батька, аристократа, який був її першим учителем ма- лярства, звернувшись її за- писав на малювання олій- ним фарбами квіти старо- давньою технікою на мате- ріалі з чорного шовку, — держиться вона назагал ду- же бадьоро. Хтось прирівняв її до скляний пилучного шампану: така вона заря- на, працює і життєрадіє- на.

Паняноку у віці всього 21

дні, в Австралії, в Новій Зе- ландії, в Сінгапурі, на Цей- лоні та в Південній Африці, яка її найбільше припала до вподоби; була в Індії, в Ки- таї, на Формозі та в Японії, в Буенос Айресі в Аргентині, в Урагуаї, у Венесуелі, в Ме- хіко та в Чіле, в Ріо де Жай- неро в Бразилії — і всімди знаходила друзів, які її радо гостили.

А есоді з собою возить вона шість великих альбомів із фотографіями власних ма- люнків із кожної відвіданої держави. Отих 500 діляпо- тів нагадують їй її по- дорожжя. З того більше як 240 малюнків у ціні від 5 до 125 доларів продала вона за час своєї шеститижневої тури до- круги світу.

Пані Тисаревський роб- лять дуже прихильну ре- кламу чужинських ретейл- світових мистецтвознавців у пресі відвідуваних держав: „The Miami Herald“, „Phonix Arizona-Republic“, „The Carpe- Times“, „Weekly American News“, „The Arizona“, „Is Scotedaily в Арізоні“, „Natal Mercury“ з Дурбану в

Південній Африці та багато інших.

Але коли по широті спи- тати, чи пощастило пані Ользі з виставкою її екзо- тичних квітів у Клівленді, то відповісти слід одверто: зовсім не пощастило! Вза- галь була слаба реакція.

„Колі з цікавості пошука- ти причин цієї реакції, то- треба прийти до висновку: оті екзотичні квіти, це ціл- ковито чужа козний пересіч- ний український людині те- матика!“

„Могла пані Ольга Тиса- ревська являтися перед чу- жинцями з яскраво колю- щими реалістичними ма- люнками екзотичних лотосів на Гаваях, із гарними афрі- канськими ділами та з у- любленими там пустинними какусами“ або з ніжними, автоцетичними палпаторами в Японії, то, самозрозуміла річ, що вона мусіла втішатися в тих країнах „приванієм“ і відпочинку.

Але коли вона з цією са- мою „африканською, афрі- канською“ „підлітково-американ- ською“ екзотикою“ приїхала

(Далі буде)

Отці Василіяни в Аргентині відзначають 35-ліття душпастирської праці

Буенос-Айрес. — Тридцять п'ять років тому до аргентинської провінції Місіонес, де живе багато українських поселенців, прибули о. Василіяни о. Чини. Вони, переселившись туди з сусідньої Бразилії, де вже й раніше провадили душпастирську працю. Тоді в 1935 році, сл. п. отець Степан Ваврович, священник із Станіславщини, в Місіонес, передав у тій провінції душпастирську працю українським католицьким вірним Отцям Василіянам: о. Я. Коциловському та о. М. Котвицькому. Тепер у провінції працюють вісім отців, які обслуговують три роляги українських парафій: Апостолес, Обері і Алем. У містечку Апостолес знаходиться головний монастир отців Василіянів о. Чини.

Зі створенням Ординаріату для Східних Спільнот в Аргентині в 1969 році очоленого архієпископом Буенос-Айреса, о. Йосифом Галабарда, ЧСВВ, став Вікарієм Делегатом для українців і почав будувати української церкви в Буенос-Айресі, яка мала стати Катедрою українських Спільнот. Цей план здійснюється, коли Апостольська Столиця іменує

Літературний вечір Ганни Черинь в Міннесоті

Можливо, що найбільш виразливою формою красивого письменства — це сатира. Тут автор дійсно мусить мати Божий дар для успіху, бо гумор не всім вдається і не всіма однаково сприймається.

Між сучасними українськими письменниками масою кілька творців, які розвивають цей нелегкий жанр творчого дислову сатирою, і пани Ганна Черинь є одна з них, що останніми роками в своїх творах досить настигливо уділяє чимало уваги, щоб показати гумористичні сторони людського життя та добродушно посміятися з читачем з комічних пригод.

Кожен письменник мусить мати ширше поле для пошуку, як і добре зерно потребує пильного ґрунту для роз-

УКРАЇНСЬКА МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА
в Галерії Т. і В. Богачевських
Nova Gallery, 194 Tinker St., Woodstock, N.Y. 12498
RTE 212, 3/4 м. на захід від міста
Тел.: (914) 679-8822

Нема то як на Союзівці!
Оселі
Українського
Народного
Союзу
в Кетсильських горах
біля міста
КЕРГОНКОН, Н. Н.

В п'ятницю, 28-го серпня 1970 року
під час ЗАБАВИ буде вибір

„Кралі Тижня” — Союзівки
який теж відбуватиметься кожної п'ятниці під час ЗАБАВ в СЕРПНІ.
Грас Оркестра „Союзівки” під кер. І. БІСКУП

Субота, 29-го серпня 1970 року
АНСАМБЛЬ ШКОЛИ БАНДУРИСТІВ
ім. К. МІСЕВИЧА з ГЕМСТЕДУ
В антрактах:
Володимир Осередчук
гавайська гітара

Конферансі:
Володимир Гентиш

Після мистецької програми
ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ
при звуках Оркестра „АМОР”
співає **ІГОР РАКОВСЬКИЙ**

В НЕДІЛЮ, 30-го СЕРПНЯ, год. 8:30 веч.:
ДОПОВІДЬ ВІР. О. МИХАІЛА ГОРОШКА:
„25-ліття ліквідації Української Католицької Церкви на Рідних Землях”.

Телефон Союзівки — (914) 626-5641

ВІСТІ З ТОРОНТА

ВАКАЦІЇ. Вакаційний час стає передшкільним у суспільно-громадській праці майже всіх організацій. З закінченням місячних приміщень, всі переносяться за місто. Молодіжні організації переносять свою діяльність на таборування. На вл. оселях організаційних у мандрівних вишкільно-відпочинкових таборах, у організаційних чи міжорганізаційних з'їздах, набирають вони фізичної і духовної наснаги до дальшої праці. Вже тепер треба підкреслити, що цього-річні таборування були зокрема вдалим. Варто відзначити, що у 100-річчя Майдану Пласт і СУМ з фінансовою допомогою уряду Канади відбули свої таборування під кличем „Служба Поневірів”, відіграли цілий ряд важливіших місцевостей, взяли участь у Українському Національному Фестивалі у Давіні та відбули зустріч у Вінніпегі.

РАДА ПРЕСІТЕРІВ. На конференції Єпархіального Духовенства Торонто-Онтаріо обрано Раді Пресітерів, яка 9 липня ц. р. відбула інавгураційні засідання, на якому поклали до життя Президію Ради в такому складі: о. М. Вутринський — голова, о. д-р М. Комар — заступник-голова, о. Р. Набернік — секретар. З повідомлення Президію Ради видно, що постанова вона собі велика і благородна завдання, у праці для добра нашої Церкви, зокрема у наших спільних змаганнях за її повну помісність. На четвер, 10 вересня ц. р. скликає вона першу Конференцію Єпархіального Духовенства, з яким має обговорити і ухвалити такі справи: Упорядкування літургичних законів, трактування духовенства: Владика, Церковних Комітетів, та взаємодія між духовенством, уніфікація й упорядкування платеж та відношення до організації мирян. Рада Пресітерів хоче стати речником всього єпархіального духовенства в праці для нашої Церкви і Народу.

ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ. Майже на вікінні будинок нового Українського Дому для Старших. Під оглядом архітектурним він гарний і репрезентативний, по будованні у чудовій околині міста і в листопаді або грудні ц. р. відбується його офіційне відкриття. Справа. Дому були предметом на рад, які відбулися 30-го липня в присутності дох. урядників Міністерства Суспільної Опіки Онтарійського Уряду і представників української преси. Голова Управи УДСтарших, пані Е. Пастернак подала інформацію про Дім, зупиняючись зокрема над проблемою його укомплектування. З 11 зголошених мебельних фірм обрано найкращу оферту, чим Управа Дому заощадила коло 10 тисяч доларів. З відповідною субвенцією і позикою Онтарійського Уряду було можливо реалізувати цю вели-

ку і важливу справу. Українська громада зложила на цю ціль до 108 тисяч доларів. Пожертви налічують, ми переконані, що не залишиться ніхто, хто б хоч скромними пожертвами приєднався до цієї благородної цнї.

ЗДВИГ СУМ. На закінчення цього-річних таборувальних відбудеться в неділю, 8 вересня на Оселі СУМ „Велесні” біля Актона, 20-й Здвиг осередка і відділів СУМ Південного Онтаріо. Здвиг буде проходити під кличем: Права людини — Воля України, для відзначення історичних дат: 45-річчя повстання СУМ, 40-річчя зникнення його бойовців, 20-річчя героїчної смерті Головного Командира УПА Ген. Р. Шухевича — Чуприни. В програмі Здвигу: Богослуження, дефіляда, привітти, мистецька частина.

КОНФЕРЕНЦІЯ МУНО. З нагоди 25-річчя Красної Конференції МУНО в Торонто буде Великий Концерт українського слова, пісні і танку в музичній картині „Запорізькі Герці”, участь в якій візьмуть 300 молодих хористів і танцюристів. На програмі виступлять також голландські майстри слова і сцени: Валентин Шук і Михайло Малура. Концерт відбуватиметься у каледній залі нашого міста О. К. Центр в неділю, 8 вересня о год. 7:15 і 8:15. 25-та Красна Конференція МУНО відбуватиметься в понеділок 7-го вересня.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ. В правлі одержимо провінційний чартер на нову українську інституцію — Український Музичний Фестиваль, як безпартійну корпорацію. Ініціатором є відома піаністка і педагогка п. Марта Кравців — Вирбаши. Вона є головною директрисою. Крім неї до управи увійшли: пані О. Воронко — канцлер і п. Іванна Кушпет — секретар. Ціллю й завданням УМФ є виповнити програму на культурно-мистецькому відтинку життя нашої громади: планувати і провадити українську музичну творчість, влаштовувати українські музичні фестивалі зі змаганнями за першість нашої молоді. Дирекція УМФ має намір тісно співпрацювати з адміністраторами, мистцями, педагогами для опрацювання відповідних програм для поодиноких класів, фортепіану, скрипки, вокальної та хорошеї і вокальних ансамблів, та зорганізувати українську музичну бібліотеку. Гарна й потрібна ініціатива ентузіастів цієї справи напевно знайде прихильників і моральну підтримку нашої громади. З творчості нашої молоді, з творчості нашої культури, з загальної культури народу і загальної культури Канади, закріплюючи цим гордість і свідомість національного походження серед нашої молоді.

В. Дідок

Вечір пісні, музики і танку Молодого Ансамблю в Міннесоті

Цього-річний літній Вечір Пісні, Музики і Танку, який разом із своїм молодечим Ансамблем, подарував українській міннесотській громаді хореограф Петро Королевич, пройшов кольористо, з молодечим запалом і піднесенням. День концерту — це для молоді в Тині-Сіті важливий день; вона підготувалася до нього наполегливо, протягом довгих тижнів, а то й місяців, проб і праць піро, з усією силою молодечого захоплення. Під досвідченою рукою свого талановитого мистецького керівника зусилля нашої молоді набирають прекрасної форми, і в наслідок місяців праці наша громада має змогу насолоджуватись справжнім досягненням мистецтва. До того ж молодечому виконанню. Треба підкреслити, що маестро Королевич уміє розбудити в своїх молодих танцюристах не тільки любов до різних форм танцювального мистецтва, не тільки захоплення пластичною хореографією фігур, але й почуття відповідальності за свій успіх.

Проте, наша молоді не тільки танцює. Вокальні точні, разом із сольним п. Славомира Луцава, тісно вплетені в хореографічний монтаж з народною тематикою, це — досягнення музичної опіки Ансамблю, п. Кіри Цареградської, і додаткова приємність для присутніх на концерті. Барвисте це все, темпераментне, веселе: ці оригінальні компози-

Молодечий Ансамбль і учасники вечора пісні, музики і танку під керівництвом П. Королевича.

ПОЧЕНО ВІДНАЧЕНА СТИНІДІННОЮ КОМІСІЮ УНІОУ

ОЛЕНА ВІЛА

народжена 1950 р. в Вунсакет, Р. І., членка УНСоюзу у містечку 241-му Відділі. В червні 1969 р. закінчила середню школу в Вунсакеті першою у класі з 266 учнями з середньою оцінкою 93.79 на можливих сто. Три роки була членкою редакційної колегії шкільної газети. Від вересня 1969 року студіює на Університеті Ровд Айленд з метою здобути ступінь дипломованої медичної сестри (нірс). Перший рік студії закінчила з похестами; її середня оцінка студії виносить 3.47. За свої успіхи одержала стипендію і федеральну стипендію на весь час студії.

МОЛОДЕЦА ПОЖЕРТВА — НАПЦІННІША

Лондон. — Заощажуючи з того, що їм давали батьки для власних потреб, юнаки і юначки Відділу СУМ у Валвергтоні, Англія, під керівництвом булваного М. Титка збирали між собою 5 англійських фунтів і переслали їх на потреби Бібліотеки й Музею Т. Г. Шевченка в Лондоні. На сторінках тижневика „Українська Думка” з 9 липня Управа Бібліотеки й Музею висловила їм щиро подяку, зазначаючи, що „Управа радіє цій сумою так, якби це було 50 фунтів”, бо це була перша молода жертва на працю Бібліотеки й Музею ім. Т. Г. Шевченка.

ЧИТАЮТЬ ПРОПАГАНДИСТІ ВІРНИ КОЛГОСПНИКАМ

У розпалі збирання урожаю, з Києва посилають до колгоспників, як і на заводі „Бригади письменників”. Вони читають перекладеним людям свої вірші та пропагандистські оповідання, закликають більше працювати, розповідають „про Леніна, про комунізм”, „Радянська Україна” з 18 серпня сповіщала, що за останні 5 місяців письменники побували у 157 районах України і майже 3,000 разів „були гостями трудящих колгоспників”.

КОРОТКІ ВІСТІ

ДЕРЖАВНІ ВЛАСТІ У КАМБОДЖІ ПРОГОЛОСИЛИ заклик, щоб мешканці столиці Пномпеню перетворили травник, квітники і сади біля своїх домів у яринні городи. Комуністичний ворог — кажеться в тому заклику — не маючи сили здобути столицю зброєю, намагається відірвати її від зовнішнього світу та виглодити її, перешкоджаючи дозові харчі з-зовні. Населення Пномпеню зросло від березня цього року з 700,000 до півтори мільйона осіб. Вітачі з околиць, що їх зайняли комуністичні війська Північного В'єтнаму і місцевого підпілля, частини примістились в бараках, школах і інших будинках, в яких перебували 100,000 в'єтнамських втікачів, яких в міжчасі перевезено вже до Південного В'єтнаму.

МІЖНАРОДНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАЦІ ОПИНИЛА під комуністичним диктатом — твердить президент Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріальних Організацій Джордж Міні. Він вимагає, щоб ЗСА прийняли субвенцію тій Міжнародній Організації Праці, яка формально є автономною агенцією Об'єднаних Націй: ЗСА давали їй щорічно 3,700,000 дол. На доказ свого твердження Міні навів факт, що на асистента генерального директора Міжнародної Організації Праці в її централь в Женеві прийнято совєтського делегата Павла Остапенка, — як на глум, бо в СССР не існує взагалі вільного робітничого руху.

У БРИТАНІЇ ЗАСТРАПКУВАЛИ 10,000 автомобільних робітників. Це перший зудар англійських робітничих спілків з консервативним урядом, який є проти будь-яких підвищень платень з уваги на боротьбу проти інфляції.

МАЛЕ АВТО, Т. ЗВ. „МІНКАР”, може подорожувати внаслідок інфляції впродовж найближчих п'ятих років на 35 до 50-х відсотків. — побоюються президенти Фордової Моторної Компанії. Форд продусує мале авто „Пінто” Джералд Моторс мініавто „Бета”, а Американські Мотори — „Гремлін”. Цього року мінікар „Пінто” коштуватиме 2,000 доларів, а у 1975 році ці малі авто будуть коштувати від 2,700 до 3,000 доларів. Ці малі американські авто мають заступити імпортовані малі німецькі „Фольксвагени”, яких цього року мають продати в ЗСА 1,200,000 штук.

ПЕРУКИ ДЛЯ ЧОЛОВІКІВ СТАЮТЬ дуже добрим предметом торгівлі в цілій країні. Це найсвіжіша новина на „ринку перук”, як про це заговорили продуценти перук. Донедавна перуками цікавилися тільки жінки. Перуки були з людського волосся, яке було і є дороге, бо не можна його мати стільки, скільки вимагає ринок. Та коли винайшли фібру, яка нагадує штучне волосся, перуки так подешевіли, що їх можна змінювати, як рукавички. Фунт волосся коштував 50 доларів, і то тяжко його дістати, а фунт фібри — волосся коштує 3.25 долара. Чоловіки з лисими головами і з рідкими волоссям купують перуки. Молоді чоловіки в бізнесі працюють зі своїм коротким волоссям, а при кінці тижня носять модні довгі перуки.

ПОВІДОМЛЯМО
Приматів, Знайомих та Українське Громадянство, що у вівторок, 25-го серпня 1970, о год. 6-й ранку помер по короткій та важкій недугі на 73-ому році трудюльового життя заслужений член Т-ва „Дністер”, 361-го Відділу УНСоюзу в Нью Йорку

Бл. п. МАРТИН МАЛЕТІЧ
ПАНАХІДА буде відправлена в четвер, 27-го серпня, о год. 8-й вечором у похоронному заведенні Петра Яреми в Нью Йорку.
ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 28-го серпня 1970, о год. 9-й ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юрія в Нью Йорку, а відтам на цвинтар Gate of Heaven, Hawthorne, N.Y.
УКРАЇНСЬКЕ ДОПОМОГОВЕ ТОВАРИСТВО „ДНІСТЕР”

У ВІНІТІ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ Ідиного, Найдорожчого, Незабутнього Мужа і Батька

Бл. п. БОГДАНА МЕЛЬНИКА
буде відправлена
ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА
в церкві св. Михаїла в Монтреалі,
в СУВОТУ, 5-го ВЕРЕСНЯ 1970 р.
о год. 8-й рано
Приматів і Знайомих про молитви за спокій
Ного душі і задуку про Нього просить:
Дружина БРОНИСЛАВА
Сини: РОМАН і дружина ТЕТЯНОЮ
АНДРІЙ з дружиною ХРИСТИНОЮ
Замість квітів на Ного могилу складано на Платовий
Високий Фонд при Монтреальській Пл. Станції \$25.00.

В Сороковий ДЕНЬ СМЕРТІ
Бл. п. МОТРИ ГРУШКЕВИЧ-БІГУН
замість квітів на могилу
50.00 дол. на Фонд Будови Каплиці на Платовій Оселі
„Писаний Камінь” складає
КУРІНЬ ШОСТОКРИЛ

В Сороковий ДЕНЬ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ
Бл. п. ОБСАНИ ГРУШКЕВИЧ
замість квітів на могилу
50.00 дол. на Фонд Платової Домівки в Дітроїті
складає
КУРІНЬ ШОСТОКРИЛ

ПОДЯКА

Не мавши змоги особисто кожному подякувати численним своїм Дружам, Приматям і Знайомих за висловлені співчуття з приводу несподіваної та, можна сказати, передчасної смерті нашої Дорогої Дружини і Матері

Бл. п. Марії Петрівни Турнало
ось тут складаємо найщирішу подяку.

Одночасно вважаємо за свій святий обов'язок подякувати протопресвітерію о. Ігореві Губаревському та диригентом В. Ігнатівському і М. Росі за чулий, молитовно-настрояний і сердечний виконаний обряд похорону. А також усім тим, що своєю присутністю на Панахиді і похороні вшанували пам'ять Покійниці.

КОСТЬ ТУРКАЛО зі синами
ЗІНОВІЄМ та ЯРОСЛАВОМ

Делегация УКНА відвідала молодечі табори

(Закінчення зі стор. 1-04)

Засвоївши або поліпшивши знання української мови та зацікавившись з культурою українського народу. Якраз перед зустріччю делегації УКНА з курсантами — п. В. Бакад провів з ними лекцію українського народного танку.

Директор курсів проф. д-р Василь Стецюк представив своїм курсантам делегацію УКНА, голову якої Йосип Лисогір навістив в своїй промові ті цілі й завдання, які стоять перед Українським Конгресом в Америці. Він виразно зазначив, що час минає, а тим минаються люди, тому місце в громадській роботі буде належати молоді, на яку старша генерація покладає велику надію. Також і інші члени делегації висловлювали свої думки і побажання до своїх молодих слухачів, заохочуючи їх вчитися і поповнювати ряди українських студентських громад.

Виховно-освітня програма УНСОЮзу для молоді на „Союзівці“, що провадиться літньою порою безперервно вже через 17 літ — має великий позитивний вплив на збереження української духовності серед молоді гегералії.

Оселя СУМА. У підніжжі лісних гір, на широкій долині, відносно десятих більших і менших будинків, а над ними на високому цоколі блищать Тризуб. Під тим символом йде тут ідейно виховна праця. Це Центральна Оселя Співки Української Молоді Америки в Елленвілі. Якраз тепер відбувається тут вишкільний табір виховників з усіх осередків Америки. Вони мають набути відповідну теоретичну і практичну підготовку, щоб стати впровадниками і виховниками в осередках СУМА. Приїхали вони зі Міннеаполісу, Чикаго, Дітроїту, Клівленду і з цілого Східного Побережжя в числі 186 осіб. Делегация УКНА відвідала цей табір в суботу, в поплудневих годинах, і перебувала тут аж до вечірнього апелю, що відбувся о годині 8-й вчора. Командантом Вишкільного табору з Ярослав Петрик, а в склад команди входять самі таборники. Крім таборного вишкілю, вони дуже багато часу мають в програмі на вислухання лекцій з різного знання українознавства. В складі викладачів на цьому таборі є: ред. Д. Чайківський, проф. З. Саган, проф. І. Вовчук, д-р Б. Стебельський, д-р М. Снігурович, д-р О. Лукиничук, ред. В. Левенюк, М. Дябога і С. Демчишин. Духовну опіку має над табором о. Михайло Горішко, парох „Союзівки“ і „Сумівки“. В час відвідин делегації УКНА приймала Президія Головної Управи Співки Української Молоді Америки: голова — Е. Гамовський і секретар — Г. Цобрій, як також голова Оселі СУМА — В. Костик і адміністратор — В. Кузик. Постава таборників, їхні оселені і розмовні обличчя, їхня дисципліна і карність кидаються в очі. Всі вони в одностроїх і всі вони підняються рагулямінові табору, який є досить гострий. Це дає запоруку, що по вишкілі вон будуть провадити корисну роботу в своїх осередках. Члени делегації УКНА висловили зібраній молоді на таборі своє призначення за їх візрешу постава. А за лад і порядок в Оселі подякували її провідникові і Головній Управі в часті спільної перекрутки.

Оселя ОДУМ. В неділю, 23-го серпня ц. р., делегація УКНА взяла участь в Богослуженні на Оселі ОДУМ в Акорді. Богослуження правив о. прот. П. Шпирук. По Богослуженні голова Оселі ОДУМ „Київ“ інж. Е. Кальман, в товаристві інших членів Головної Управи, заїзав всіх членів делегації УКНА з приміщеннями Оселі і з таборниками, як також поінформував про плани на будуче. Оселя, що існує тільки 5 років, гарно розвивається і розбудовується.

В саме полудне піднесено на широкій пралорі і відбулось прощання таборників, яких прощали таборники.

КОМУНІСТИЧНИЙ В'ЯЗЕНЬ У РИМІ

На світліні бачимо 79-літнього католицького священика, американця Джеймса Е. Волша, як він виступає з літкою після приїзду з Гонгу Конгу на летище до Риму. Служив Волш пересидів у в'язниці в Комуністичному Китаї 12 років, як „шпигун“.

ЗАРАДИ ПРОТОКОЛУ

В кількох останніх числах київської „Молоді України“ були друковані вістки про працю „ленінського комсомолу“, з яких видно, що навіть самі члени комсомолу уникають зборів, а подекуди й плачуть членських внесків. У числі тієї газети з 12 серпня сказано про комсомольську організацію в Іршівщині, Хмельницької області: „Комсомольські збори скликаються раз на два місяці, щоб заповнити протоколи, для звіту. Тут навіть не відомо, скільки ж комсомольців є на обліку? Членські внески у нас збирають раз на шість місяців. Тепер можете уявити, чи можна провести цікаві комсомольські збори в такій організації?“

Праця MALE

WANTED!
MECHANIC (2)
MECHANIC APPRENTICE (1)
BODY SHOP MAN (1)
Bergen County new car dealer seeks several reliable men to work in its new and used car department. Experienced only. Good salary. All company benefits.

MARMAC
CHRYSLER-PLYMOUTH
4 Slocum Ave., Englewood, N.J.
(201) 568-1961-62-63

ВОДНІ ШКІЛЬНИХ АВТОБУСІВ
ранні і попудневні шифти. Вишкільна програма. На поїздку — \$3.00 за годину.
ROY K. DAVIS, Inc.
Huntington, L.L., N.Y.
Call: (516) HA 7-0011
Huntington & Green Lawn area.

WESTERN SUFFOLK SCHOOL DISTRICT
has openings for
CLEANERS 4-12 SHIFT
Steady, good salary plus fringe benefits. Reasonable English required.
CALL:
516 268 1240, Ext. 205

Автомобільна компанія: **МУЖЧИНА ДО НАПРАВИ І МАЛЮВАННЯ КАЛОВІВ**
досвідчений у вириванні металу і замальовуванні плям Праця липи при нових асфальтах, на дві зміни. Основна платня і додаткові винагороди. Добра пенсія і пенсії. Добра нагода для здобуття фінансів. Потрібні рекомендації. Телефонувати: (301) 589-5656 між 7 ранку і 3:30 по пол.
PREDELIVERY SERVICE
888 Doremus Avenue
Newark New Jersey

Праця HELP WANTED FEMALE

MAID ALL AROUND — FOR WEEKENDS
Work in elegant home in Middletown, N.J. Can lead to full time position for one who likes to cook. Call weekdays 9 a.m. to 5 p.m.: (201) PR 9-1660
Weekends: (201) 291-2949

ГОСПОДИНЯ
спання на місці, власна кімната, лаватичка, Т.В., добра платня, кожної неділі більше + кожного другого понеділка. Приємний дім в Great Neck, Long Island. Легка, приємна праця для приємної жінки. Телефонувати ранком до 10 год. або по 5-18 по пол.
(516) 466-9075

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ!

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

ТЕКЛЯ ОРИШИН, членка Відділу 293, Б-тва о. Миколая в Брукліні, Н.Я., померла 13 червня 1970 р. на 75 році життя. Похорон відбувся 1895 року в Галичці, Зах. Україна, і стала членкою УНСОЮзу в 1937 році. Залишила в смутку сина Івана, двох внуків, двоє правнуків, дальню родню й приятелів. Похорон відбувся 16 червня 1970 р. на цвинтарі св. Івана в Queens, N.Y.
Вічна їй Пам'ять!
Марія Демидчук, секр.

МИХАЙЛО ЛИСИЙ, член Відділу 341, Т-ва І. О. Головинського у Вільдзурі, Онт. Канада, помер 14-го червня 1970 р. на 60-му році життя. Похорон відбувся 26 червня 1970 р. в с. Житомир, нов. Бучач, Зах. Україна, і став членом УНСОЮзу 31 січня 1958 р. Залишив у смутку дружину, сина, дочку і шість внуків. Похоронили на цвинтарі у Вільдзурі, Онтаріо, Канада.
Вічна йому Пам'ять!
Ів. Хрис, секр.

МИКОЛА КУЛІНЬСЬКИЙ, член Відділу 221, Т-ва св. Стефана в Чикаго, Іл., помер 26 травня 1970 р. на 67-му році життя. Похорон відбувся 28 червня 1970 р. в с. Галичці, нов. Перемишльщині в Зах. Україні. 30 вересня 1955 р. став членом УНСОЮзу. Залишив у смутку сина Михайла і доньку Марту. Рідні, приятелі і союзова громада відправили Похорон на вічний спочинок 29 травня 1970 р. на цвинтар св. о. Миколая в Чикаго, Іл.
Вічна йому Пам'ять!
Т. Шпирук, секр.

ДИМИТРО ПОПАДЮК, член Відділу 106, Б-тва св. о. Миколая в Чикаго, Іл., помер 28 травня 1970 р. на 80-му році життя. Похорон відбувся 1890 року в Західній Україні, членом УНСОЮзу став 1918 р. Залишив у смутку сина Миколая, дочку Ольгу та дальню родню. Рідні, приятелі і союзова громада відправили Похорон на вічний спочинок 2-го червня 1970 р. на цвинтар св. о. Миколая в Чикаго, Іл.
Вічна йому Пам'ять!
Управа

ОМЕЛІЙ ПІЦЕРКОВНИЙ, член Відділу 39, Т-ва Українська Січ в Спрингфілді, Іл., помер 5 червня 1970 р. на 49-му році життя. Похорон відбувся 1921 р. в с. Подуєві, нов. Перемишльщині в Зах. Україні, і став членом УНСОЮзу в 1949 році. Залишив у смутку дружину Пелагію, дочку Марію з мужем. Похорон відбувся 8 червня 1970 р. на цвинтарі укр. кат. церкви св. Ів. Хрестителя в Сиракузах, Н.Я.
Вічна йому Пам'ять!
Управа

АННА ІВАСЧКО ТАЛКО, членка Відділу 23, Т-ва „Добра Воля“ в Чикаго, Іл., померла 10-го червня 1970 р. на 76-му році життя. Похорон відбувся 15 листопада 1893 р. в с. Константиновці, Зах. Україна, і стала членкою УНСОЮзу 31 грудня 1945 року. Залишила в смутку брата Тома Івасчко і його родню в ЗСА. В Тернополі залишила братів Івана, Михайла і сестру Кесю та їхні родини, як також брата в Парижі, Франції. Похорон відбувся 13 червня 1970 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Іл.
Вічна їй Пам'ять!
Гелен Е. Олек, секр.

ЧЕРКАСЕНКО СВІТЛА, 72 років, народжена в Чернівцях, вдова по відомому письменнику (сприятелі Черкасенко), була артисткою Театру Микола Сидорського в Києві, членка 348-го Відділу УНСОЮзу, померла 13-го червня 1970 року в Янгстатті, Огайо. До ЗСА приїхала в 1949 році. Залишила в глибокому смутку швагрю д-ра Романа Швагрю та вдова д-ра Віталія Гольонка з родиною в Янгстатті. Похоронена була 17-го червня 1970 р. в Янгстатті, Огайо.
Вічна їй Пам'ять!
Управа

ТАТІЯНА МОСКАЛЮК, членка Відділу 35, Т-ва Українсько-Американська Співки в Чикаго, Іл., померла 14 травня 1970 р. на 39-му році життя. Похорон відбувся 1932 року в Долині, Зах. Україна і стала членкою УНСОЮзу в 1958 році. Залишила в смутку чоловіка Петра, доньку Софію, сина Романа та маму Софію Коляжук, як також членів швагрю і сестру в Україні, школи, товариств і установ на середньому півдні Чикаго, в яких Похорон була дуже активна. Рідні, приятелі і союзова громада відправили Похорон на вічний спочинок 18 травня 1970 р. на український католицький цвинтар св. о. Миколая в Чикаго, Іл.
Вічна їй Пам'ять!
Б. Вовчик, секр.

СОФІЯ ЛОСКИ, членка Відділу 441, Т-ва Т. Шевченка в Танлер Бей, Онтаріо, Канада, померла 14-го червня 1970 р. на 69-му році життя. Похорон відбувся 1901 році в с. Яблоні, нов. Компачинці, Зах. Україна, і стала членкою УНСОЮзу 30 квітня 1950 р. Залишила в смутку сина Михайла і сестру Іосифа та сестру і брата в Україні. Похорон відбувся 17 червня 1970 р. на цвинтарі Riverside в Thunder Bay, Ontario, Canada.
Вічна їй Пам'ять!
Д. Заневич, секр.

КАТЕРИНА ФРИНДАК, довголітня членка Відділу 76 Б-тва св. Івана Хрестителя в Ноарку, Н.Я., померла 18 червня 1970 р. Похорон відбувся в с. Долині, УНСОЮзу в січні 1926 р. Залишила в смутку три доньки: Анну, Марію і Ему та трьох синів. Похорон відбувся 22 червня на цвинтарі Evergreen в Hillside, N.J.
Вічна їй Пам'ять!
Управа

ПЕТРУНІЯ ЛУЧКА, довголітня членка Відділу 177, Сестринства Любова в Провіденсі, Ровд Айленд, померла 19 червня 1970 р. на 71-му році життя. Похорон відбувся в с. Орішківці, нов. Густині, Зах. Україна, і стала членкою УНСОЮзу в 1919 році. Залишила в смутку чотирьох синів та доньку. Похорон відбувся 22 червня 1970 р. на українському православному цвинтарі св. Івана в Валлей Фоллс, Ровд Айленд.
Вічна їй Пам'ять!
Іван Лаба, секр.

ІОСИФ БЕЛЮХ, довголітній член 126 Відділу, Б-тва св. Ів. Хрестителя в Сіклевіль, Ра., помер 29 червня 1970 р. на 56-му році життя. Похорон відбувся 10 лютого 1914 р. в Сіклевіль, Ра., і став членом УНСОЮзу в 1935 році. Залишив у смутку дружину Дору, дочку Маріану і Джо Ен, брата Михайла та сестер Анну і Марію. Похорон відбувся 2 липня 1970 р. на цвинтарі Westview в Avonmore, Pa.
Вічна йому Пам'ять!
Іван Т. Шеліт, секр.

ВОЛОДИМИР ШЕХОВИЧ, член 194 Відділу, Т-ва „Свобода“ в Нью-Йорку, помер 20 червня 1970 року на 60-му році життя. Похорон відбувся в 1910 році в Кришці коло Дрогобича, Зах. Україна, і став членом УНСОЮзу 30-го липня 1959 року. Залишив у смутку дружину Надію і доньку. Похорон відбувся 23 червня 1970 р. на українському православному цвинтарі в Св. Івана в Брукліні, Н.Я.
Вічна йому Пам'ять!
С. Манайський, секр.

МОНСЕН СЕНІВ, довголітній член Відділу 301, Т-ва Ім. Дмитра Вітовського в Чикаго, Іл., помер 20 червня 1970 р. на 73-му році життя. Похорон відбувся в с. Долині в Зах. Україні, і став членом УНСОЮзу в 1915 році. Залишив у смутку брата Михайла й Івана та сестер Марію й Анну. Похорон відбувся 23 червня на цвинтарі Elmwood в Chicago-Elmwood, Ill.
Вічна йому Пам'ять!
П. Врубльський, секр.

МАРТА БОБЕРСЬКА, членка Відділу 301, Т-ва Ім. Дмитра Вітовського в Чикаго, Іл., померла 22-го червня 1970 р. на 63-му році життя. Похорон відбувся 1 листопада 1907 року в Santa Catherine, Бразилія, і стала членкою УНСОЮзу в 1959 р. Залишила в смутку мужа Франца, братів Нестора, Михайла і Пасифа і Петра та сестер Телло, Ганно, Сенку й Вероніку. Похорон відбувся 27 червня 1970 р. на цвинтарі у Villa Verdi в Бразилії.
Вічна їй Пам'ять!
П. Врубльський, секр.

НИКОЛА БАРИЛКА, член Відділу 240, Т-ва Ім. Євгена Коновальця в Клівленді, Огайо, помер 23 червня 1970 р. на 61-му році життя. Похорон відбувся в листопаді 1909 року в с. Олесьці, нов. Березині, Зах. Україна, і став членом УНСОЮзу в 1952 році. Залишив у смутку дружину Ангеліну, сина Маркіана і Зенона та родню в Україні. Похорон відбувся 27-го червня 1970 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Парма, Огайо.
Вічна йому Пам'ять!
Мих. Кітчик, секр.

НАРЕШТІ — ОСЕЛЯ ЛІКУЮЧИХ МУЖІВ І ЇХ ТАЄМНОЇ НАУКИ.
Хвала небесам! Тарзане! Нам сказав, що ти й мед-важ.

сестра Наомі згоріла в катастрофі гелікоптера. Ми ледве очілили, докторе Доміні. Мої ноги опаралізовані.

ЩО НАШІ ОЦІ ДУХОВНІ ПИШУТЬ ПРО ЗІПІЯ Д-РА МІЛЛЕРА п. н.: J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND

6:

НА ДОКАЗ містимо два листи наших Отців Духовних, які пишуть про цінність нашого зілля так:

Дяка Богам! Вам чоловічолові, відколи я прийняв Ваше зілля, всі ті біди, що терпіли мій шлунок, минули.

Слова мого признання стверджую моїм підписом і можете публікувати їх, ті слова в пресі.

3 вдячність і пошаною

Протосрей Демид Бурко
Stuttgart Zuffenhausen
Odheimer Str. 20, Germany.

Другий лист з КАНАДИ звучить так:

Дуже дякую за Ваше зілля, яке має надзвичайну дієвочу силу. Я довго роки терпів на жовудок, був два рази у шпиталі, однак нічого ж не поможу. Чого я не уявляю, однак все було безнадійне. Аж Ваше зілля мені помогло. Нині я здоров та чуюсь краще, тому раджу кожному, щоб спробував. Ще раз дякую дуже.

Брат Петро, ЧІНАГ (С.С.А.Е.)
Торонто, Канада

Зілля Д-ра Міллера п. н. J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND №6, не треба варити ani запарювати, а вживати в такому природному виді, як є. С тому воно так само діє, як і так скоро діє. J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND №6, складається з шість пляхотних зілля, і так складається формула, щоб кожний міг собі допомогти в разі потреби.

Якщо Ви незадоволені протягом 24-48 годин, зверніть на увагу, а гроші будуть Вам негайно повернені. Ціна одної пляхи \$10.00, а якщо хочете для своїх приятелів, тоді три пляхи тільки — \$20.00. Пишіть зараз долучуючи чек або Money Order на адресу:

THE MILLER CO., INC.
Dpt. 41
790 Broad Street — Newark, N.J.

Телефон: (201) 246-0549 (Office)
(201) 246-0549 (Residence)

South Bound Brook MONUMENTS

127 Main Street So. Bound Brook, N.J. 08880

Office лише 3 блочки від Церкви-Пам'ятника
(Residence — 111 Walnut Avenue, 5 хвилин від Церкви-Пам'ятника)

Власний Ю. Безсонів

ВИКОНУЄМО ЗАМОВЛЕННЯ НА ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ ТА СТАТУЇ В ГРАНІТІ, МАРМУРІ І БРОНЗІ, — СТАВIMO НА ВСІХ КЛАДОВИЩАХ.

П. Врубльський, секр.

ПІТАЙТЕ У ВСІХ КНИГАРНІХ ЗА НОВОВИДАНОЮ КНИЖКОЮ

ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК

Автор **МИХАЙЛО ДАНИЛОВ**

— лікар, журналіст, громадський діяч — представляє назірвання національної свідомості на Волині, прихід окупантів — союзовських і німецьких — і боротьбу проти них.

Для багатьох розкриває незнану папору героїчних дій українських повстанців на Кривіяхчанин в роки 1942-43

288 сторін друку. Ціна \$3.50 в м'якій оправі

"СВОБОДА"

81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ТАРЗАН, ч. 6420. Добилися до оселі лікуючих мужів

THANK HEAVEN, TARTAN! WE WERE TOLD YOU AND NURSE NAOMI WERE BURNED UP IN THE COPTER ACCIDENT!

WE'VE HAD NARROW ESCAPES, DOCTOR DOMIN! MY LEGS ARE PARALYZED!

А LONG, LONG TIME WE HAVE BEEN PRIGHS OF YOU! IF DOCTOR DOMIN CAN CURE NURSE NAOMI'S LEGS... I WANT YOU TO MAKE HER WELL AND STRONG, ASH!

Мі довгий, довгий час були приятелями, вождє Меду. Тепер я дуже потребую тебе! Якщо доктор Доміні не зможе викувати ніг медсестри Наомі... то я хотім, щоб ти зробив її знову здоровою і сильною!

Замовляйте у книжкових магазинах і книжкових магазинах. Похорон на місці.

Синьковський

Синьковський

Синьковський

Синьковський

Синьковський

Синьковський

Синьковський

Синьковський

Синьковський

Синьковський

Синьковський

Синьковський

ТАРКА Компанія

DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3555, New York City
ФЕРІ ЗАКІНЧУЮТЬСЯ. ДІТИ ПОВЕРТАЮТЬСЯ ДО ШКОЛИ. ВСІ ПІДЛІНІ ПІДРУЧНИКИ СІДІ ВІКЕ ЗАМОВЛІТИ В АРПІ. Всі підлітні підручники на складі.

Різне

Українське Виселкове Бюро

ROMAN PARCEL SERVICE

141 2nd Avenue, New York City
Tel.: 475-7430. Має на продаж обмешані ділячки АБТ ЗА-ПОРОЖЕНЬ ЗАС 966 в ціні \$1,850.00. Укр. год.: від понеділка до суб. 8:30-6:00 веч. В неділю в СЕРПНІ ЗАКРИТО.

Розшуки

Пошукує **ІВАНА МАРЧУКА**, замешкалого в Jersey City, N.J. та **ОЛЕКСА КОНОВАЛА** з Philadelphia, Pa. Якщо хтось знав би про них, прошу написати на адресу: Mr. Theodore Kozowy, 112 S. Washington Street, Baltimore, Md., 21231.

Українець-пенсіонер

пошукує **ЖІНКУ — УКРАЇНКУ**

до провадження дому. Зголошення слати на адресу: Mr. Hryhory Petryk, 1542 Compromise Street, Pittsburgh, Pa. 15212

Real Estate

GLEN SPEY AREA COUNTRY & LAKE PROPERTIES

Call: Gibson McKean DAVIS R. CHANT REALTORS

Fildred, N.Y. (914) 956-7682

На продаж 12 акрів в ГЛЕН СПЕЙ, НЕ, близько української церкви.

За домовленням тел.: Gibson McKean - 914-956-7682 DAVIS R. CHANT, Realtors ELDRED, NEW YORK

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 12-го ВЕРЕСНЯ 1970:

ЧИКАГО, Іл. — Збори Б-тва св. ап. Петра і Павла, Відділ 220, о год. 7-14 веч. в приміщенні УНДОМУ. Присутність всіх членів, які ще дотепер не вирішили своїх вкладок негайно це зробити. — Управа.

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc.

Директор Похоронного Заведення 123 East 7th Street NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: GR 5-1457

ОПІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

Контролює температуру. Модерна каліція до ужитку ДАРОМ

PETER JAREMA